

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részéről minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek

Közjogi vaskalaposág.

Pécs, 1895. március 1.

Egyre emlegetik a kormánypárton a fuziót Apponyi pártjával, de következetesen visszautasítanak minden elvi engedményt, mely ezt a fuziót lehetővé tenné.

Szóba hozta ezt a kérdést a képviselőház tegnapi ülésén Tisza István is, kifejezvéen a nemzeti párttal való egyesülés iránt való óhaját, de csak úgy, hogy a nemzeti párt mondjon le közjogi követelményeiről.

Ha meggondoljuk, hogy a nemzeti párt programjában foglalt közjogi követelmények mennyire alatta maradnak még annak a minimumnak is, mely okvetlenül szükséges ahhoz, hogy az ország csak félig-meddig is önálló államnak legyen mondható, akkor tisztában lehetünk azzal, hogy az a kormány és az a párt, mely még ezeket a minimális követelményeket is teljesíthetetlennek mondja ki, a nemzet érdekei ellen csak a saját uralmának megőrkítésén dolgozik s megérdemli, hogy a föld színéről elsöpörtessék.

Azt mondják, hogy a nemzeti párt közjogi követelményei a hadseregére vonatkozólag, a nemzeti zsinor, kardbojt, a magyar tannyelvű katonai akadémia, a magyar csapatoknak a magyar hatóságokkal magyar nyelven való levelezése ellenkeznek a hatvanhetes kiegyezéssel, mert mindezek megbontanak a hadsereg egységes vezérletét, vezényletét és belservesztését.

Mi ugyan legkevésbé sem vagyunk bámulói a hatvanhetes kiegyezésnek, de annyira mégsem vagyunk ellenségei, hogy ráfognók, mikép a nemzetnek semmiféle lényeges engendményt nem biztosító, alkotmány biztosítóknak éppen nem tekintendő ily üres külsőségek követelése e mellett a kiegyezés mellett is a kivihetetlen dolgok közé tartoznának.

A kormány és sajtója azonban ebben a kérdésben is a korona tekintélye mögé bujik és nem átallja a szent István palástját spanyolfalnak felhasználni.

Azt mondják, hogy a nemzeti párt katonai

követeléseivel a felségjogok körébe vág, mert azok teljesítése az 1867. évi XII. törvénycikk 11. §-a által kizárólag a felsége jogkörébe van utalva, a felsége pedig ilyféle követelmények teljesítését határozottan ellenzi.

No lám! ilyen a kormánypárti lojalitás. Azt mondják, hogy mi mint magyar emberek tiszta szívből óhajtjuk a nemzeti irányban való engendményeket, mert ez az egész nemzetnek óhajta, de utunkban áll a király ellenzése, a az oka csupán, ha a nemzet óhajta nem teljesül, a rá vessetek hát követ, de minket tartások jó hazafiaknak, kik nemzeti aspirációinkat csak kénytelenségből fékezzük.

A kormánypártnak ilyen védekezése, még ha az igazságnak meg is felelne, ellenkezik a parlamentáris alkotmányforma lényegével, mely azért állítja a korona mellé a felelős kormányt, hogy felelősségével ez fűdözze a koronát, melyet tekintélyének sérelme nélkül soha sem lehet a hullámozó politikai élet küzdelmibe belevonni.

Kormányaink azonban megszokták az ellenkezőt cselekedni. a közigazgatás államosítása mellett korteskedő beszédet adtak a felsége szájába Pécsen, a közjogi ellenkezőt dorongolták vele Keszegen, miért ne állithatnák most oda a nemzeti követelmények főakadálya gyanánt.

Azt mondják, hogy az utolsó kormányválság idején Apponyi kifejtette a király előtt politikai programját s abból, hogy nem a lett megbízva a kabinetalakítással, világosan kitűnik, hogy a koronának ez a program nem kell.

A kormánypárti sajtó nagyon rövidnek képzei a magyar olvasóközönség emlékezőtehetségét, amikor ilyen okoskodással ki mer eléje állani. Mert sokkal rövidebb idő folyt le a kérdéses események óta, hogy sem feledésbe mehetett volna már, hogy akkor éppen a korona jelöltje, Kuen-Héderváry bán forszírozta legjobban az Apponyival való fuziót, forszírozta pedig azután is, hogy Apponyi az a programját a király előtt kifejtette, mit Kuen-Héderváry nem tehetett volna ha erre a koronától határozott megbízása nincs.

Midőn tehát a korona az Apponyi-féle program meghallgatása után a bánnak megbízást

adott, hogy a fuziót létrehozva Apponyival együttesen alakítsa meg a kormányt, el is kellett fogadnia annak a programnak nemzeti irányu követelményeit, de hát a kormánypárt követelte akkor is, hogy a nemzeti párt programját cserben hagyva lépjen be a többségbe, hasztalan iparkodik tehát most a nemzeti program visszautasításának odiumát a koronára tolni, mert az bizony tisztán csak a rajta szárad. a volt az, mely ezt a programot visszautasította akkor, a mikor kétségtelen tények bizonyították, hogy azt a korona elfogadni hajlandó, visszautasította pedig tisztán hatalmi érdekből, nehogy a nemzeti párttal és vezérével kénytelen legyen osztozni a koncon.

A korona fényes tanujelét adta kifogástalan alkotmányos érületének, a midőn a nemzet óhajtatásának az egyházpolitikai reformokba való beleegyezését megadta, nincs kétség benne, hogy a nemzet egyéb óhajtatásait is, melyek talán az egyházpolitikaiaknál is általánosabbak és erősebbek, teljesíteni kész lenne, ha azokat ilyenekül eléje terjesztenék.

Félre tehát azokkal a tanácsosokkal, kik a nemzet igaz óhajtatásait a legalkotmányosabb királylyal közölni nem merik; pusztuljon az a párt is, mely a hatalomhoz való görcsös ragaszkodásában annyira megy, hogy maga tagadja meg a nemzeti követelményeket, midőn igazi vaskalapos politikával a „non possumus“ álláspontjára helyezkedik.

A félhivatalos lap rugdalózásai.

A „Pécsi Napló“ mai száma abból az alkalmából, hogy Krasznay Miklós dr. a tegnapi városi közgyűlésen félhivatalosnak merészelt mondani, régtől fogva gyülekező epéjének egész özönét zudítja szegény fejünkre, mi ellen ugyan semmi kifogásunk nem lenne, ha tisztelt lapársunk, mely tudvalevőleg a maga dolgaival a közönség elé hozakodni soha sem szokott és a mely naprólnapra jobban bebizonyítja, hogy a jó izlés lapja, az igazságnak általa monopolizált utjáról oly nagyon le nem tévedt volna.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Apró-cseprő történetek.

Irta: Lármas őrmester.

A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.

Mi lett a tót gyerekből.

Laci bácsi nevét úgy ismerik nálunk az alföldön, mint pl. Kossuth Lajost. Senki olyan szépen mesélni nem tud mint ő. Annyi és annyi féle história csak Jókai Mórunk fejében születhetett még. Az asszonyok közül annyian szerették, hogy lehetetlen volt neki megnőstülni.

A régi világban, kezdé elbeszélését Laci bátyánk, még mikor én jártam iskolába; az elemibe akkora tótygyerekek voltak, mint egy gőzmalom kéménye. Iskola után rendszeren harcolva vonultunk haza felé, ilyenkor mi vezérek igyekeztünk a tótokat partunkra édesgetni, a mi egy egy perccel sikerült is.

Jaj volt ilyenkor az ellenfeleinknek, a kik szörnyű sikoltozás közt vonultak vissza. Könyveinket szijba kötve, fejünk fölött parittyaként megcsóválva, osztogattuk hatalmas ütlegeinket a visszavonuló ellenség kék foltokkal borított hátára.

Iskolatársaink közül csak egy tót fiu nem vett részt a béke háboruban; oly szelid volt mint a galamb, csöndes béke szerető. a volt az első eminens közöttünk. Csak magyarul tanult nagy nehezen. Szörnyű trencsénmegyei akszánnal beszélt Árpád

nyelvét. A barátoknál volt koszon, a miért a szobákat és a páterek cipőit volt köteles tisztogatni.

Laci bátyánk elbeszélése közben, egy magas, ősz főpap lépett az étterembe — mert hát Laci bácsinak csak leginkább kocsmába lehetett találni. — ; Laci bácsi rá nézett.

— Fiuk, kezdé, ez az a tót fiu a kiról ép most beszéllek.

— Dehogyan az Laci bácsi, alkalmasint téved.

— No hát majd meglássátok hogy nem tévedek.

Bevárta míg a főpap elhelyezkedett s vacsorát rendelt; mikor meg hozta a pincér a borju szeletet s a főpap azzal volt elfoglalva, hangosan elkiáltta: „K e f e l j J á n ó, e n m a r k e f e l t e m!“

A főpapot mintha tüvel szurták volna meg, úgy fölkapta a fejét a tányér fölül s kíváncsian kereste szemével, azt a halandót, a ki e rég halott mondatot ismét feljuttatta.

Mikor meggyőződött, hogy hasztalan keresi, ismét evéshez fogott. Alig evett azonban néhány falatot, Laci bácsi ismét hangosan kiáltta: „K e f e l j J á n ó, e n m a r k e f e l t e m!“

A főpap most észre vette Laci bácsit, fölkelte egyenesen asztalunkhoz jött.

— Én nem tudom kedves barátom a nevedet, mondá szeliden, de hogy velem jártál iskolába az szentigaz.

— Én M. Laci vagyok! nem ismeresz?

— Dehogyan nem! most már emlékszem rád.

A főpap aztán hozzánk ült, s kedélyesen elmesélte, hogy a régi világba bizony nem tudott magyarul. Reggel iskolába menet a zárda szomszédjá-

ban lakó Janó földit keltegette, azt akarván mondani: „K e l j f ö l J á n ó, é n m á r f ö l k e l t e m!“

Igy jött ki aztán az a különösen hangzó tót-magyar mondat.

A főpap persze azóta különösen megtanult magyarul s a tótygyerekből egyik legszebben szónokló püspöke lett az országnak.

Pater Bonifác.

Pater Bonifác egyike volt azon tanári alakoknak, a kiket tanítványai sohasem felednek el. E körülményhez nagyban hozzá járult jó szíve és véghetetlen rövid látása.

A hittant adta elő a harmadik latin iskolába. Nekem valóságos vesztöm volt pater Bonifác; mert hozzánk járt vacsorára és tarokk parthiera. Ha nem tudtam a leckémet, csak pater Bonifácnak szóltam, s tanárom másnap bizonyosan irgalmasított bűnös lelkemnek — nem szólított fel.

Béla barátommal voltunk a legrosszabb fiuk az iskolába, mert vagy a csatornákon vagy a hástetőkön keresztül mentünk az iskolába, csak az utcán nem, a merre más becsületes ember társaink jártak,

Soha ember hálátlanabb nem volt, mint én pater Bonifác iránt.

Mikor valami csiny miatt be akart osztály főnököm zárni, a jó pater Bonifác mentett meg a biztos bürtöntől.

S én rüt hálátlansággal fizettem.

Egyszer egyik osztály társamtól verebet kaptam egy kifliért. rögtön elhatároztam, hogy a jó pater Bonifác asztalfiába teszem. Elhatározásomat tett követte.

Hogy egy lap, mely az alispáni rendelet szerint „Hivatalos rész” című rovatban hiteles alakban, tehát hivatalos hatályval közli a megyei rendeleteket, a melynek előfizetési díja a községek hivatalos költségvetésébe felvehetőnek hivatalosan kijelentve lett, és a melyre való hivatalos előfizetések a bekvárt főszolgabírói jelentések alapján hivatalosan lesznek nyilvántartva, mi restelni valót talál abban, ha a valóságnak megfelelőleg hivatalos vagy félhivatalos lapnak nevezik, azt egyszerűen nem értjük, s ha mi néha hangoztattuk is lapunkat hivatalos voltát, ezzel éppen nem akartunk rá névséértőt mondani, legfőképpen azt helytelenítettük, hogy a jegyzőkkel és községekkel szemben hivatalos lap gyanánt ajánlatja magát, a nagyközönség előtt pedig a minden irányban való függetlenségét hirdeti.

A mikor azonban a mi lapunkat iparkodik félhivatalos jellegűnek feltüntetni s ezt azzal indokolja, hogy mi arra kényszerítjük az ügyvédek nagyobb részét, hogy nálunk közöljék árverési hirdetéseiket, mivelhogy ennek a lapnak szerkesztője az ügyvédi kar fölöttes hatóságának, az ügyvédi kamarának, titkára, akkor tudva valótlanul állít s ez állítást, mint alaptalan rágalmat, határozottan visszautasítjuk.

A „Pécsi Napló” szerkesztője igen jól tudja, hogy a múlt év elején a pécsi ügyvédi kar kebelében az ügyvédi érdekek védelmére mozgalom indult, mely mozgalom megindításában lapunk szerkesztője szerepet nem is játszott. Elhatározták akkor az ügyvédek egy jogi szaklap megindítását is, minthogy azonban a szaklap kiadásával járó költségek előreláthatólag tetemes áldozatot igényeltek volna, egyhangulag abban állapodtak meg a mozgalomban résztvevő ügyvédek, s erre írásban is kötelezték magukat, hogy összes árverési hirdetményeiket lekötik annak a kiadónak, ki a szaklap kiadását a saját számlájára elvállalja, mihez hogy az ügyvédeknek elvitázhatatlan joguk volt, azt úgy hisszük a „Pécsi Napló” is kénytelen lesz elismerni.

Az e tárgyban kiküldött bizottság akkor ériintkezésbe tette magát a „Pécsi Napló” kiadójával is, mert ki lett mondva, hogy a hirdetmények ne a szűkebb körű szakközönség számára irt szaklapban, hanem a vállalkozó kiadó egy más lapjában közöltessenek, de sem a „Pécsi Napló”, sem az akkor még létezett „Pécsi Újság” kiadóival nem sikerült megegyezésre jutni, részint a hirdetmények díjtételei, részint olyféle kívánalmak miatt, hogy a szaklap az illető politikai lap melléklete gyanánt jelenjék meg s az ügyvédek így a főlapra való előfizetésre is kötelezzék magukat.

Egyedül a „Pécsi Figyelő” kiadója fogadta el a vele közölt feltételeket: az ügyvédi kar által kiküldött bizottság tehát megkötötte vele a szerződést, mely szerint ő viseli a szaklap kiadásának összes szerkesztési és kiadási költségeit s viszont azok az ügyvédek, kik erre már megelőzőleg írásban kötelezték magukat, hirdetményeiket neki adják át, hogy szintén az ő kiadásában megjelenő „Pécsi Figyelő”-ben közölhesse.

Ezt a tényállást tudva, merészelt az igaz

A mint pater Bonifác bejött, az osztálykönyvet vette ki az asztalfióból.

A veréb persze csiripelve szállt ki, s neki vágódott pater fejének, a ki szegény halálra ijedt az első percben.

— Jaj! mi volt ez! kiáltá az istenfélő férfiú. Az egész osztály hangosan kacagott.

Pater Bonifác inkvizíciót tartott, s midőn turpisságom kiderült, szeliden megsimogatta az arcomat: — Nem illik édes fiam az öreg emberből maszkará csinálni.

En annyira elszégyeltem magam osztálytársaim előtt, hogy a legkomolyabban elhatároztam, pater Bonifácnak a legfényesebb elégtételt adni.

A pater hozzám való szeretetének is meg volt a maga természetes magyarázata, t. i. ő három viccet tudott mondani; ezek egyikét hétfőn kezdte, s úgy tovább folytatta. En voltam az osztályban az, a ki mindig a lehangosabban kacagott az ő elkoptatott régi viccein.

Est a pater annyira becsülte bennem, hogy nekem szabad volt mindent tenni.

Egyezzer egy forró délutáni előadásán annyira elnyomott az álom, hogy szomszédomat kértem, hogy ébresszen fel, ha majd a pater viccet mond, hogy kellőképen kacaghassam.

Szomszédom megígérte, s én godtalanul vettem magam Morfeusz karjaiba. De miután a szokottnál hangosabban kezdtem hortyogni, pater Bonifác felszólitott felelni.

Szomszédom úgy oldalbordán lökött, hogy menten elszállott az édes álom szemeimről s én azt gondolva, hogy a pater ismét a szokott viccét mondta el, elkezdtem hangosan kacagni.

Pater Bonifác észrevette turpisságomat, s protekcióját irányomban végleg beszüntette. A legnagyobb ellegységem lett.

ság és jó izlés bajnokául magát felvetett lapunkat azt írni, hogy az ügyvédek két kényszerítjük árverési hirdetéseiket fölötte hatóságuk, az ügyvédi kamara titkárának szerkesztése mellett megjelenő lapunkban közölni!

Sem lapunk szerkesztőjének, sem az ügyvédi kamara titkárának ebbeli minőségeiben nincs köze ahhoz a szerződéshez, melyet az ügyvédi kar lapunk kiadójával kötött s a melyben azok az ügyvédek önként ajánlották fel hirdetményeiket egy másik vállalat biztosítására.

Hogy azonban lapunk kiadója még azt a jogszertű kényszert sem vette igénybe, melyet neki az ügyvédi kar abban a szerződésben biztosított, annak napról napra kiáltó példait látjuk a „Pécsi Napló”-ban. Az ügyvédek ugyanis kötelezték magukat, hogy a hirdetményeikért járó díjat a szaklap kiadójának akkor is megfizetik, ha hirdetményeik más lapban jelennének meg, mégis dacára annak, hogy a „Pécsi Naplóban” az aláírásukkal kötött ügyvédeknek napról napra jelennek meg árverési hirdetményeik sokszor nagyobb számban, mint a mi lapunkban, kiadónk még egyetlen ily ügyvéddel szemben sem élt szerződés adta jogával. Hogy ezt a példát „Pécsi Napló”-ék is követték volna-e, ha ez a szerződés véletlenül velük lett volna megkötve, abban szabadon legalább is kételkednünk.

És most a közönség ítélhet fölöttünk, hogy melyik részen lakozik az igazság és melyiken a kenyéririgység; csak azért ne ítéljen el, hogy a magunk dolgával voltunk kénytelenek türelmét farszítani, mert mi ilyesmire csakugyan nem szoktunk eddig olvasóinkat.

Hirek.

Pécs, 1895. március 1.

— **(A király a német hadsereg vezértábornagya.)** Vilmos császár Ferenc József királyt vezértábornaggyá nevezte ki. A jelvényeket, melyek két arannyal kihimzett miniatúr tábornagyi botból és a vállrojtiszből állanak, tegnap nyújtották át ő Felségének.

— **(A „pécsi polgári kaszinó”)** március hó 2-án (szombaton) rendezi táncdal egybekötött harmadik estélyét. Műsor: 1. „A divat” Humorisztikus fölolvadás. Irta és fölolvassa: Jilly Alajos ur. 2. „Egy harminc éves szűz sóhajai”, tréfás férfinegyes Genée Richárdtól. Előadják: Hoffer Károly, Reberics Imre, Eckhardt Antal és Jilly Alajos urak. 3. Egyveleg. Offenbach „Hoffmann meséi” című operettjéből. Zongorán előadja Vész Albert ur. 4. „Az excen-trikus állatsereglet.” Kuplek, éneklő: Haksch Lajos ur. Kezdeté 8 órakor.

— **(Polgári anyakönyvvezetők a mohácsi járásban.)** A mohácsi járás körjegyzői f. hó 26-án tanácskoztak a járási főszolgabíró hivatalos helyiségében, mely alkalommal a járás 23 községe és 12 pusztája részére a következő 9 anyakönyvvezetői körzetben állapodtak meg: Mohács város egy anyakönyvi kerületet képez, anyakönyvvezető Klobaueer Antal jegyző, helyettese Simonkovits Mihály. Izsépa egy anyakönyvi kerület, anyakönyvvezető Balassa Pál körjegyző, helyettese Koller Pál segédjegyző. Duna-Szekesű Baár községgel együtt képez egy kerületet, anyakönyvvezető Freytag Lajos körjegyző, helyettese Ungár István segédjegyző. Somberek Szabar, Rác Göröcsöny és Doboka községekkel együtt képez egy anyakönyvi kerületet, anyakönyvvezető Gerjovits József körjegyző, helyettese Péter Endre segédjegyző. Lancsuk Kölked, Babarc és Kis-Nyárad községekkel képez egy kerületet, anyakönyvvezető Sey István körjegyző, helyettese Kapitány János segédjegyző. Versend Liptód és Szajk községekkel együtt képez egy kerületet, anyakönyvvezető Sándor Dénes körjegyző, helyettese Vasztel Károly segédjegyző. Német-Bóly Pócsa, Borjád és Rác-Tóttós községekkel együtt képez egy kerületet, anyakönyvvezető Szombathelyi József körjegyző. Malss Nagy Nyárad községgel együtt képez egy kerületet, anyakönyvvezető Horváth Gyula körjegyző, helyettese Mészáros István segédjegyző. Dállyok Udvard községgel képez egy kerületet, anyakönyvvezető Neumayer Géza, helyettese Neumayer Miklós nyug. jegyző.

— **(A jótékony nőegylet)** övintézetében ez idén is létesítenek hat hónapra terjedő tanfolyamot az állandó menedékházak vezetésére képesítendő dajkák számára, mely tanfolyam e hónap 15-én veszi kezdetét. Jelentkezni lehet Szigriszt Józsefnél az övintézet vezetőjénél.

— **(Requiem.)** Február hó 28-án Baranya-Monostoron Albrecht kir. fherceg lelkiúdvéért Wálter József plébános ur ünnepélyes gyászmisét mondott, melyen Polrisch Árpád fhercegurodalmi erdősz vezérlete alatt a vidéken lakó alerdészek és cselédek, úgy szintén az ottani iskolás gyermekek Müller Antal és Kész József tanítók vezetése mellett résztvettek.

— **(A pécsi isr. jót. nőegylet)** saját pénz-tára javára f. évi március hó 9-én a „Hattyu” ujjá-alkított termében Farkas Sándor senekarának közreműködése mellett műkedvelői előadással összekötött táncestélyt rendez. Helyárak: 1—3. sor 2 frt 50 kr., 4—6. sor 2 frt, 7—12. sor 1 frt 50 kr., a hővetkező sorok 1 frt 20 kr. Állóhely 1 frt. Jegyek előre vált-hatók Alt és Böhm uraknál. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtástatnak. Kezdeté pont 8 órakor. Az előadás megkezdése után a terem ajtai bezártnak. Műsor: Angolosan. Vigjáték két felvonásban, irta: Görner. Személyek: Szivessi Adél, fiatal özvegy Eisner Juliska. Mari, komornája Pataki Renée. Ippelberger Salamon, szebeni nagykereskedő és bankár Tausz Gyula. Róza, neje Telegdiné Gutmann Mariska. Gibbon Eduárd Pataki Vilmos. John, szolgája Spitzer Béni. Ocsó Flórián, fogadós „az ezüst alagut” szállodában Günsberger József. Fricz, Jean pincér. Vámos Andor, Baran Hinkó. Történik Pest-Budén. Ezt követi: Katonásan. Eredeti vigjáték egy felvonásban, irta: Andreánszky. Személyek: Gárdai Albert, nyugalmazott huszár őrnagy Spitzer Béni. Jolán, özv. Berendy Gyuláné, Olga unokahugai Sidlauer Irén, Naschitz Gizelia. Huszár Elemér, hírlapíró Günsberger József. Lengei Emil, minisz. titkár Pataki Vilmos. Gyuri, inas Gárdainál Tausz Gyula. Idő: Jelen. — Hely: Gárdai lakása. Rendező: Strausz Béla. — Sugó: Léhner József.

— **(Felfordult.)** Ma délelőtt illuminált állapotban hajtott Király János a siklósi utcán felfelé, kurjongatott, rózsaszínűnek látott mindent, talán azt a hórakást is, melynek oly dühösen neki hajtott. De szerencsétlenül, mert a szán felfordult, természetesen ő is, kis hiya, hogy súlyos testisértést nem szenvedett.

— **(Albrecht vagyona.)** Az elhunyt kir. herceg egyike volt Európa leggazdagabb embereinek. Mint földbirtokos pedig a világ legnagyobb földesurái közt foglalt helyet. Földbirtoka a következő uradal-makból állott: Magyar-Óvár 36 000 hold, Belye 1 000 hold, Teschen 112 000 hold, Saybusch 79 000 hold és Seelowitz 12 000 hold, összesen tehát 349 000 hold. Ez körülbelül 1 070 négyszögkilométer, vagyis 36 négyszögmértföld. Ez uradaloknak alapja a hajdani tescheni hercegség, a melyen nagyszerű iparvállalatok, jelentékeny sörfőzdek, óriási vashámorok, majorságok és beláthatlan erdőségek vannak. A tescheni birtokon van Trzienenz, a mely valóságos gyarváros. Ustromban és Friedekben vannak a fő-hercegi olvasztók és kohókemencék. Jablunkán és Cacan számos körfűrész dolgozza fel a kir. hercegi erdőségek termékeit, Saybuschban sört főznek és az ott készült galicai szeszes italok szelvényben nagy ke- lendőséggel örvendenek. A magyar óvári birtok évenként körülbelül harmadfél millió liter tejet szol-gáltat, a melynek legnagyobb részét perzse Bécs gyomra emészt fel, míg Belye pompás vörösbort és kitűnő komlót termel. Mindeme jószágok és iparte-lepek után a kir. herceg e század hetvenes éveiben hatszázharmincezer frt adót fizetett s ez az összeg azóta természetesen megnagyobbodott. A kir. hercegi uradalom egyaránt gazdag szén- és ércbányái mesés módon jövedelmeznek. Vannak ott még azután cukor-gyárak, szeszfőző telepek, tehenészetek, vas és érc-öntők, hullámbádog-gyárak, nagyszerű szövő- és fonó-gyárak, szóval minden fajta elképzelhető iparvállala-tok. Megközelítő fogalmat nyújt ennek a birtok-tömbnek a kiterjedéséről és az azon levő vállalatok forgalmáról az a körülmény, hogy a bécsi központi jószágigazgatóság alkalmazottjainak száma meghaladja az ötszázat és hogy az uradalmak légió munkásai fölött mintegy ötezer felügyelő közeg áll.

— **(Bort kukoricáért.)** Még múlt év szeptember 13—14-ike közti éjjel történt, hogy Binder Gáspár és Fábrián munkások beállítottak Nyitrai bajnád pusztai csárdájába s pálinkát kértek. Nyitrai kijelentette, hogy pálinkája nincs, de bort adhat, ha tetszik. „Nincs pénzünk” felelték kedélyesen. „Ha nincs pénzük, hozzanak a szomszéd földről kukoricát”, feleli a korcsmáros, „akkor adok bort!” S az ajánlatot elfogadták. Két izben is nyalábszám hozták a kukoricát a csárdába, s az így cserélt bortól meglehetősen borközi állapotba jutottak. Reggel 4 óra felé Binder állap meg elégelte meg az eddig tettéket, hanem kiment a csárda udvarába s az ott levő ölből három disznót elhajtott, de szerencsétlen-ségére, rövid fél óra alatt nyakoncsipték. E felett itélt ma a pécsi kir. törvényszék s Binder Gáspárt az 1894. évi 12. törveikk 93. §. alapján két rendbeli mezőrendőri kihágásért és a btkv. 336 §. 3. pont-jába ütköző lopás büntetéseért 6 havi börtönre, 20—20 korona pénzbírságra, 10—10 frt kártérítésre és 3 évi hivatalvesztésre; Nyitrai korcsmárost a btkv. 370., 373 §§. második bekezdésébe ütköző orgazdaság büntetéseért 1 havi börtönre és 1 évi hivatalvesztésre ítélte; Fábrián ez ideig nem találtatott meg, így tehát csak in contumacia lett marasztalva. A kir. ügyész az ítéletet megfellebbezte.

— **(A helypénz kérdéshez.)** Több irány-ból közöltünk felszólalást a pécsi helypénzbérlők túlkapásai ellen, melyek igen természetesen, a város és

a helypénzesedési jog bérlője közt fennálló szerződés értelmében, dacára hogy méltánytalanok, de a közönség tájékoztatására folytán az igazat a helypénzesedőknek látszanak adni. A sok panasz végre a főkápitányt a következő hirdetmény kibocsátására bírta:

Hirdetmény.

A helypénzesedési jog bérbeadása tárgyában kötött szerződés 11-ik pontját, mely a következőkötésről szól:

„Igazolt megrendelésre hozott cikkek után azon esetben, ha azon szállítványokat fuvarozók a városba való jövetelnél az alábbi minta szerinti szállítóleveleket mutatnak elő haszonbérlet helyéért nem szedhet: — azzal hozom a t. közönség tudomására, hogy a fennforgó esetben vámmentes soggal élni akaró szállítók ezen szerződésbeli intézkedést saját érdekükben betartassák.“

Szállító-levél.

_____	urnak
_____	Pécsett.
_____	fuvaros által
_____	küldök önnek
_____	mennyiség és)
_____	tartály)
_____	tartalom:
_____	súly és mérték:
Kelt _____ 189 _____ hó	
a küldő aláírása.	

A tartályok és áruk mennyisége minden fuvarosnál külön felsorolandó.

Pécs, 1895. febr. 26-án.

Vasary Gyula
főkapitány.

— **(A pálinka ördöge)** nem hagyja nyugton áldozatát. Így járt Bauer Albert is. 1894. december hó 25 én délelőtt úgy 10 óra tájban vígan pálinkázott Krecsner Rudolf vándor takácsosai a rácvárosi korezmában. Ittak ittak, míg végre felkeltek s neki indultak a pécsi országon egy kis sétára. A pálinka Bauer veszekedővé tette s elkezdte piszkálni Krecsner: „Máskor ha inni akarsz, fizess ki magad! Az ígyék, a kinek pénze van!“ „Hisz én fizettem neked is!“ feleli a szegény takács, s e fölött hajba kaptak úgy, hogy az országot melletti árokba fordultak. Bauer esett alól s így Krecsner hamarabb felkelhetett s futni kezdett, de Bauer sem volt rest, felugrott, s az alig tíz lépésre levő takácsot elérve, kilencszer megszurta. Ma hirdették ki Bauer felett a jól megérdemelt ítéletet, mely szerint a pécsi kir. törvényszék a szurkáló alyafit a 301. § ba ítélte, 301. § szerint büntetendő súlyos testi sértésért egy évi börtönrre és a költségek megtérítésére ítélte. A 6 heti vizsgálati fogság betudódott a deliquensnek. Az ügyet kir. ügyész megfellebbezte, jöllehet Bauer megnyugodott ítéletében

— **(Fehérkereszt-Egyesület Kaposváron.)** Kaposváron, a Fehérkereszt Országos Lelenc-Egyesület fiokja a napokban megalakult. Az alakuló közgyűlésen a tisztviselőkart a következőképpen választották meg. Elnökök. Ögróf Palavicini Edéné s Talián Gyula főispán, alelnökök dr. Polányi Lajosné és Maar Gyula alispán, titkár Kéri Gyula, pénztáros Nagyné Csorba Mária, ellenőr Kubányi Károly, számvizsgálók Németh Istvánné, dr. Haideker Károly, választmányi tagok Plainier Lajosné, Kapotsffy Jenőné, Leposits Ignácné, Babochay Zsigáné, Labek Kálmánné, Bakonyi Ferencné, Lichtenstein Adolfné, Herzfeld Mórné, Kunffy Adolfné és ifjabb Fally Józsefné.

— **(Talált női fejdísz.)** Egy kis csomagot kaptunk ma, melyet felbontva, egy női fejdísz találtunk benne pár sor kíséretében, hogy az múlt hó utolsó napjának estéjén a Bedő-kávéház előtt találtatott. Tulajdonosa átveheti lapunk szerkesztőségében.

Művészet, irodalom.

A „Zenélő Magyarország“ március elsei V. száma remek szép 2 dalt közöl. Dr. Angyal Armandtól. — „Alkonyatkor messze hallik a harang“ és „Kedvetlenül jár a nap az égen“ II. Nessler Viktor „Säckingeni trombitás“ híres operájának legszébb részét „Werner bucsudalát.“ III. Kirchner Elektől, egy bájos szép „bölcsődalt“ és IV. „A száműzötték panasz“ rendkívül szép orosz románcot. Előfizetési ára negyedévre, hat hasonló gazdag tartalom, mindenkor 10 zeneoldalos füzetre 1 frt. Előfizetheti a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalában Budapesten VI. Csengery uca 62 sz. honnan kívánatra mutatványszámot készséggel küldenek.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 1-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülés elején Szilágyi Dezső elnök bejelentette a király köszönetét az Albrecht főherceg elhalálása fölött nyilvánított részvétért.

Pongráts Károly gróf személyes jellegű felszólalása után

Várady Károly cáfolgatta, hogy a szabadelvű párt valóban liberális volna. Vajjon Kossuth Lajos emlékének törvénybe nem ígatása liberális dolog volt-e? Ezeknél a szavaknál jött a karzatra Ruttkayné-Kossuth Lujza, kinek üdvözlésére a függetlenségi párti képviselők felsiettek.

Utána Wlassich miniszter polemizált Apponyival, a nemzetiségi aspirációkat másodrendűeknek deklarálva, különösen most, midőn a nemzet — Apponyi szerint — halálos bajban szenved. Polemizált még Ugronnal, Batthyányval s végül kijelentette, hogy óhajtja a fuziót; de nézete szerint e nélkül is elég erős marad a szabadelvű párt.

Batthyány személyes vonatkozású felszólalása után Décsy beszélt a javaslat ellen; Bessenyei Ferenc pedig mellette. Szapáry Gyula gróf kijelentette, hogy a 67-es alap változatlan híve, s mint ilyen, a hadsereg egységét megtartani akarja. De nézete szerint kell módot találni, hogy a nemzeti pártnak a katonai kérdések tekintetében vallott programja megoldást találjon, hogy így a fuziót megcsinálhassák.

Polónyi Géza felolvassa a törvény szövegét, melynek alapján a zágrábi érseki titkárt Csáktornya-ról eltoloncolták. A törvény csak a külföldiekre szól. Hát Horvátország külföld? Feleljen rá a belügyminiszter ur. Zajos tetszés közt fejtegette, hogy mily vakmerő kísérlet Deákot és Kossuth Lajost egy csatasorba állítani, a mint ezt Eötvös Károly és Tiszta István tettek. A szélsőbal zajos helyeslése közt fejtegeti, hogy az egyházpolitikával a kormány megbontja, fájdalom, a függetlenségi pártot. Beszéde végén hivatkozott arra, a mit Ugron Gábor beszélt el, hogy Andrássy Gyula gróf a nemzeti kaszinóban úgy nyilatkozott, hogy a kormány rendelkezésére áll a függetlenségi pártból 33 szavazat. (Roppant zaj.)

Andrássy Gyula gróf elsáppadva kijelenti, hogy ezt a kifejezést sohasem használta. Igenis mondom, hogy az egyházpolitikai kérdésekben 33 függetlenségi képviselő jóindulata támogatására számíthatnak, a kik az elveket megszavazzák. Minden egyéb állítás valótlán.

Ugron Gábor kijelenti, hogy Andrássy gróf így mondta és erre határozottan emlékszik: „Bánffy számíthat 33 függetlenségi szavazatra.“

Szapáry László gróf és Andrássy Gyula gróf izgatottan tiltakoznak.

Szilágyi Dezső elnök kijelenti, hogy a klubok magánjellegű társaságok, az itt elmondottakat nem illik a Házban előhozni.

Polónyi Géza kijelenti, hogy feljogosított reá Horváth Gyula nagy zajban elítéli az egész eljárást, mután elnök az ülést berokszította.

TÁVIRATOK.

— **A kilépettek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kilépettek tegnap este tartott értekezletén Justh Gyula bejelentette az egyesület Eötvösökkel. Ezután Bartha Miklós átiratát vettek tárgyalás alá, melynek során Boda Vilmos, Babó Emil, Komjáthy Béla, Olay Lajos, Papp Elek, Helly és Thaly felszólalásai után kimondották, hogy az egyesület Bartha Miklóssal és társaival nem tartják kívánatosnak. Megállapodtak ezután egy manifesztum kibocsátásában ezzel a címmel: „Magyarország polgáraihoz“, melyben megokolják kiválásukat. Legfőbb okuk az volt, hogy a régi párt tagjai az alapszabályok ellen titkos értekezletet tartottak és a pártkör elnökének tudtán kívül, ennek szándékos kikerülésével akarták a külön értekezlet határozatát érvényre emelni.

— **A Bánffy-kormány többsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zágrábból jelentik, hogy a tegnapi egybehívott tartománygyűlés a megjelent képviselők csekély száma miatt nem volt megtartható. Ugyanis a horvát képviselők be vannak rendelve bizalmat szavazni a magyar kormánynak s már tegnap is rendelkezési állapotban voltak a különböző budapesti szállodákban.

— **Tiroliak a király előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ó felsége tegnap a tiroli tartománygyűlés küldöttségét fogadva, ki-

jelentette, hogy a párbajozási mánia korlátozását töle telhetőleg előmozdítani fogja.

— **A hadsereg főfelügyelője.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az elhunyt Albrecht főherceg helyébe a hadsereg főfelügyelőjévé Rajner főherceg nevezetik ki.

— **As olasz Panamához.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rómából jelentik: Giolitti volt miniszterelnök tegnap délelőtt megjelent Defeo vizsgálóbíró előtt, a ki őt a Crispin által ellene indított pörben ki akarta hallgatni. Giolitti azonban kijelentette, hogy az ügy csak a legfőbb törvényszék és a szenátus elé tartozik és megtagadta a választ a hozzá intézett kérdésekre.

— **Családi dráma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosban, Podmaniczky utcában Schreiner Ferenc házmaster elvágta a felesége nyakát, azután magát lőtte agyon.

— **Aulikus főúr halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A híres Metternich herceg ma Bécsben meghalt.

Közgazdaság.

Vetőmagvak. (Mauthner Ödön tudósítása.) A nagyon is télies időjárás némileg bönítőlag hat a forgalomra, olyképp hogy a vétel és eladás terén nagy üzletek nem igen voltak létesíthetők s magától értetődik, hogy ily időjárás a magforgalomra egyáltalán nem előnyös, mert mihelyt az első napsugarak megjelennek, a tudulás óriási mérveket fog önteni. Vörös löherének ára nem változott, dacára annak, hogy mint most kiderül, Franciaország jóval nagyobb bevételre van utalva, mint feltételeztett. Néhány tétel lucerna, miután igen gyomos volt, csak nyomtalan volt elhelyezhető, ellenben igazán elsőrendű magért több volt elérhető, mint a múlt héten. Megbízható ferrásból származó répmagnak állandóan jó kereslete van, búkkönynek szintén, míg baltacimre alig jön kérdés. Muharmag ajánlat híján üzletelen.

Jegyzések 100 kilónként Budapesten:

Lucerna	45—52 frt
Vörös löhere	55—65 frt
Búkköny	7½—7¾ frt
Muharmag	16—17 frt
Baltacim	11—11½ frt

— **A XII tenyészállatvásár** bejelentés-határideje március hó 20 án jár le. — A vasarra, mely április, hó 5, 6, és 7 én fog megtartatni, már is számos bejelentés érkezett s valószínű, hogy helyszüke miatt, mint az a múlt évben is történt, a rendező bizottság az utóbb érkezett bejelentéseket visszautasítani lesz kénytelen. — Nem fogadhatók el a tömeges kései bejelentések azért sem, mert a szállítási igazolványok beszerzése időt igényel, s így könnyen megeshetik, hogy az utóbb érkezett bejelentések a szállítási-kedvezményt igénybe nem vehetik, mert a földmívelési miniszter legújabb rendelete folytán minden egyes küldemény külön bejelentendő nála, s az igazolványok kiállításáról maga a miniszterium gondoskodik. — Ajánljuk tenyészőinknek, hogy bejelentéseiket mielőbb fogantossítsák ez országos magyar gazdasági egyesület titkári hivatala utján (Budapest, Köztelek) honnan a bejelentési-úrlapok egy levelezőlap utján megszerezhetők.

A kis lottó huzásai.

Február 27.

Brünn 63 48 85 20 68

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolós szerk.-ztó
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó

Jó minőségű, hamisítatlan

tejföl

Pécsre szállítva, minden mennyiségben állandóan értékesíthető.

Hol, megmondja a kiadóhivatal.

6587 sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Balatinaer Iván Herczegmároki lakos végrehajthatónak, Fürst József batinai lakos végrehajtható elleni 534 frt 35 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajthatási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén levő Hgmároki községben fekvő a hgmároki 19 sz. tjkvben felvett 1479 hrsz. fekvőségre és az azon pincére 160 frt. az ugyanott felvett 1448 hrsz. fekvőségre 170 frt.

"	"	1424	"	"	48 frt.
"	"	1421	"	"	6 frt.
"	"	1420	"	"	22 frt.
"	"	1414	"	"	72 frt.
"	"	1407	"	"	46 frt.
"	"	1404	"	"	64 frt.
"	"	1397	"	"	92 frt.
"	"	1228	"	"	168 frt.

ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi márczius hó 21. napján d. e. 10 órakor Herczeg-Mároki községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 84 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60 törvényczikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint telekkvi hatóságnál 1894. évi november hó 8. napján.

Kletzár Lajos
kir. aljárásbíró.

3000
1895 szám.

Árlejtési hirdetmény.

A város által felállítani rendelt vinczellérképezde épületénél szükségelt és

1963 frt 31 krral előirányzott kőmíves munkák	
253 .. 20	kőfaragó ..
157 .. 62	cserepes ..
839 .. 29	ács ..
59 .. 35	bádigos ..
320 .. 44	asztalos ..
508 frttal	butor ..
507 frt 71 krral ..	lakatos ..
1088 .. 60	vasgerenda ..
176 .. 95	mázoló ..
65 .. 42	üveges ..
91 .. 59	vegyes ..

biztosítása iránt 1895. évi márczius hó 14-én délelőtt 9 órakor Pécs szab. kir. város gazd. tanácstermében zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát azok, a kik a fenti egyes, avagy az összes munkákra vállalkozni óhajtanak, hogy a vállalati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb márczius hó 13-án déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

Az árlejtési feltételek, tervek és költségvetés a mérnöki hivatalnál a hivatalos órák alatt betekinthetők.

Pécsett, 1895. évi Február hó 26-án.

Pécs város Tanácsa.

Hirdetések:

jutányos áron vállaltatnak fel kiadóhivatalunkban. (Király-utca 4. szám.)

TAIZS JÓZSEF Pécsett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, szines és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobózkodban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműjelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsetviaszok stb. stb. elele cikkek, olcsó áron.

👉 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. 👈